

[Boligministeren.]

Jeg agter at søge finansudvalget om tilslutning til at afholde dette beløb som statens bidrag til slottets frilæggelse.

Og så vil jeg føje til, at det selvfølgelig er rigtigt, at der er 1.492 personer, der har protesteret. Det er også rigtigt, at man med en vis ret kan påstå, at man nedriver en bygning, som ved ombygning kunne anvendes til andre ting, men set med mine øjne drejer det sig om en typisk situation, hvor man, hvis man vil ofre flere penge, kommer til at gøre det, man aldrig bør gøre: smide gode penge efter dårlige. Jeg står altså fast på, at det var en fornuftig afgørelse, der blev truffet den formiddag i april i Sønderborg.

Poulsgaard (FP):

Ja, jeg fik jo ingenting at takke ministeren for, og det havde jeg sådan set heller ikke ventet. Jeg var i mit første indlæg inde på, at jeg mener, bygningen pynter, men ministeren har den modsatte opfattelse. Det korte af det lange er imidlertid, at i en tid, hvor der snakkes om, at nærdemokratiet skal sættes i højsædet, og hvor staten skal spare — vi har i dag fået en buket spareforslag forelagt — er det urimeligt at bruge de penge. Det er 100 pct. givet, at den bygning, der blev ofret summer på i 1960'erne, kunne bruges til en masse formål.

Jeg vil fastholde, som jeg sagde før, at den pynter. Det er jo ikke en træbarak, det er en bygning med spir og buer på. Efter min mening falder den fuldstændig ind i helheden, og man skal være meget uheldigt placeret for ikke at kunne se slottet. Hvis man endelig ikke skulle kunne se de nederste vinduer i slottet, der er muret til, er man såmænd heller ikke gået glip af noget.

Jeg beklager, at ministeren har truffet denne afgørelse i en tid, hvor nærdemokratiet er sat i højsædet.

Boligministeren (Johan Philipsen):

To bemærkninger. Det er rigtigt, at vi skal have nærdemokrati, men det må være væsentligt, at et for nylig på normal vis valgt byråd og et på normal vis valgt amtsråd bekræfter de tidligere råds beslutning i denne sag. Det må være væsentligt, at den sønderjyske befolknings lovligt valgte repræsentanter har truffet denne afgørelse. Det må i min vurdering veje meget tungere

end 1.492 protestunderskrifter. Vi ved jo, at det i dette land desværre er alt for let at samle underskrifter. Jeg står altså fast på den afgørelse, som er truffet, alle forhold taget i betragtning.

Poulsgaard (FP):

En ganske kort replik til ministeren. Det var interessant, at ministeren vil sætte nærdemokratiet ud af spillet. De menneskers mening, der gør et kæmpearbejde for en sag, de tror på, har ingen værdi. Jeg kunne godt lide at tilføje, at vi har lige set et byråd, der har besluttet, at et center skulle bygges. Nu har vælgerne med en klar majoritet sagt nej til dette. Det er nærdemokrati.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Gerstrøm* (FP) til indenrigsministeren:

„Agter ministeren at forbyde den medicinske brug af LSD?“
(Spm. nr. 238).

Skriftlig begrundelse.

Der findes efterhånden mange eksempler på, at LSD-behandlinger har gjort patienter til psykiske invalider. Generelt nævnes lidelser som synsforstyrrelser, flimren for øjnene i perioder, genoplevelse af frygtelige hallucinationer og apati i en sådan grad, at det medfører uarbejdsdygtighed.

Endvidere kendes her i landet to tilfælde, hvor LSD-påvirkede personer har begået mord — i det ene tilfælde var stoffet lægeordineret.

Det forekommer derfor indlysende, at LSD er så farligt, at det bør totalforbydes.

Gerstrøm (FP):

Vi har en del eksempler på, at sundhedsstyrelsen ikke er bange for at slå hårdt og effektivt ned, når den synes, det er nødvendigt. Vi så damen med migræneklinikken, hun fik straks en retssag på halsen. Det er i dag forbudt at indføre det ufarlige stof Gerovital. Forbuddet mod Cyklamaf kom som lyn fra en klar himmel, skønt der ikke var beviser for, at det var farligt.

Så har vi stoffet LSD. Det er i dag totalt forbudt sådan ude i almindelige kredse, men hos læger er det tilladt, læger kan bruge det til forsøg, som de nu har lyst til det.

Der er sket mange skader ved de LSD-